

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 4C/64/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7820204796
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Farkašová
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2021:7820204796.6

Uznesenie

Okresný súd Rožňava v spore žalobkyne Mgr. X. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. X, XXX XX I., zast. JUDr. Ladislav Csákó, advokát, Hviezdoslavova 4, 048 01 Rožňava, proti žalovanému B. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. X, XXX XX Z., o nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

I. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa podala na súd dňa 28.12. 2020 žalobu, kde žiada, aby súd uložil žalovanému : I. Žalovaný je povinný do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku písomne sa ospravedlniť žalobkyni doporučeným listom adresovaným k jej rukám na adresu jej pracoviska SNM - Múzeum Betliar, Kaštieľ Betliar so sídlom Kaštieľna 6, 049 21 Betliar nasledovného znenia: "Vážená Mgr. X. D., týmto odvolávam výroky prednesené na Vašu adresu a ktorými som Vás označil za neslušnú, nepokornú, arogantnú, pohŕdajúcu prácou a výsledkami iných, lakomú, závistlivú osobu, ktorá mnohým veciam nerozumie a ktorá má povrchné vedomosti a kradne z môjho duševného vlastníctva a že ste neskúsená, máte arogantné vystupovanie nehodné pracovníka pôsobiaceho v oblasti kultúry, že ste ľudsky a odborne neschopná a nekompetentná zastávať funkciu riaditeľa múzea a nemáte predpoklady ani na rádovú prácu v kultúre a na úseku ochrany a zachovávaní kultúrneho dedičstva, pretože tieto tvrdenia nie sú pravdivé a ospravedlňujem sa Vám za ne."II. Žalovaný je povinný do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku písomne sa ospravedlniť žalobkyni doporučeným listom adresovaným Mgr. Y. E., generálnemu riaditeľovi SNM na adresu jeho pracoviska: Vajanského nábr. 2, 810 06 Bratislava nasledovného znenia: "Vážený pán generálny riaditeľ Mgr. Y. E., týmto odvolávam výroky, ktoré som predniesol v liste datovanom 24. 4. 2019 a ktorý list som poslal Vám a ktorými výrokmi som označil Mgr. X. D.A., riaditeľku Múzea Betliar za neslušnú, nepokornú, arogantnú, pohŕdajúcu prácou a výsledkami iných, lakomú, závistlivú osobu, ktorá mnohým veciam nerozumie, pretože tieto tvrdenia nie sú pravdivé a ospravedlňujem sa za ne."III. Žalovaný je povinný do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku sa ospravedlniť žalobkyni na stránkach a skupinách sociálnej siete Facebook s názvom "Fanny/Franciska", "Aristokracia na Slovensku", "Várbarátok", "ROŽŇAVA a OKOLIE sú SPOLU!", "Krasnahorka várának megmaradásáért és megújulásáért", "Krasnohorské Podhradie a hrad Krásna Hôrka na starých fotografiách" zverejnením príspevku tohto znenia: "Vážená pani riaditeľka Múzea Betliar Mgr. X. D.Á., týmto odvolávam výroky, ktoré som predniesol na Vašu adresu a ktorými som Vás označil za neslušnú, nepokornú, arogantnú, pohŕdajúcu prácou a výsledkami iných, lakomú, závistlivú osobu, ktorá mnohým veciam nerozumie a ktorá má povrchné vedomosti a kradne z môjho duševného vlastníctva a že ste neskúsená, máte arogantné vystupovanie nehodné pracovníka pôsobiaceho v oblasti kultúry, že ste ľudsky a odborne neschopná a nekompetentná zastávať funkciu riaditeľa múzea a nemáte predpoklady ani na rádovú prácu v kultúre a na úseku ochrany a zachovávaní kultúrneho dedičstva, pretože tieto tvrdenia nie sú pravdivé a ospravedlňujem sa Vám za ne." IV. Žalobkyni sa priznáva voči žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím po právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobu odôvodnila tým, že je riaditeľkou Slovenského národného múzea - Múzea Betliar, Kaštieľ Betliar so sídlom Kaštieľna 6 v Betliari, v okrese Rožňava.

Žalovaný je fyzická osoba, ktorá -ako to o sebe tvrdí, sa zaujímajú sa o kultúru a históriu v našom okolí. Žalobkyňa tieto jeho záujmy nerozporuje a hlboko rešpektuje, avšak je presvedčená o tom, že tieto jeho záujmy ho v žiadnom prípade neopravňujú k tomu, aby sa mohol hanlivo vyjadrovať k práci iných. Žalovaný sa však už veľmi dlhú dobu veľmi negatívne, urážajúco a hanlivo vyjadruje na jej adresu a k jej práci s tým, že v hrubom rozpore s dobrými mravmi, predovšetkým (nie však výlučne) prostredníctvom rôznych médií o nej rozširuje nepravdivé údaje, čím poškodzuje jej dobré meno a tým zároveň aj neoprávnenne zasahuje do sféry jej osobnosti. V rámci týchto prejavov žalovaný o nej opakovane uvádza, že je neslušná, nepokorná, arogantná, pohŕdajúca prácou a výsledkami iných, že je lakomá, závistlivá, že mnohým veciam nerozumie; inde o nej uvádza, že má povrchné vedomosti, že kradne z jeho duševného vlastníctva, že je mladá a neskúsená, že má arogantné vystupovanie, ktoré nie je hodné pracovníka pôsobiaceho v oblasti kultúry, že je ľudsky a odborne neschopná a nekompetentná zastávať funkciu riaditeľa múzea, že nemá predpoklady ani na rádovú prácu v kultúre a na úseku ochrany a zachovávaní kultúrneho dedičstva, pričom sa jej priamo vyhráza, že o tomto jej "správaní" bude podrobne hovoriť na svojich prednáškach a že bude o tom písať rozsiahlo vo viacerých žánroch. Tieto nepravdivé informácie uviedol o. i. aj vo svojich listoch adresovaných môjmu nadriadenému, generálnemu riaditeľovi Slovenského národného múzea (v ďalšom len ako SNM) zo dňa 24. 4. 2019 a 7.5. 2019. Žalovaný ju rovnako verejne osočuje na sociálnej sieti Facebook (v ďalšom tiež ako "FB"), najmä na stránkach / skupinách FB s názvom "Fanny/Franciska", "Aristokracia na Slovensku", "Várbarátok", "ROŽŇAVA a OKOLIE sú SPOLU!", "Krasznahorka várának megmaradásáért és megújulásáért", "Krasnohorské Podhradie a hrad Krásna Hôrka na starých fotografiách" a i. Žalovaný dokonca vytvoril sériu príspevkov, v ktorých či už priamo (uverejnením jej mena a jej tváre) alebo nepriamo (najčastejšie uvedením mojej funkcie) uvádza ďalšie nepravdivé tvrdenia v podobe o jej údajnej ľudskej a odbornej nepripravenosti, nespôsobilosti, o jej ním tvrdenej úplnej nekompetentnosti. Taktiež sa zmieňuje o akýchsi "záhadných okolnostiach" môjho menovania do funkcie, ktorú zastáva s tým, že údaje sa mala dostať na túto funkciu vďaka nejakému podvodnému, zmanipulovanému výberovému konaniu. Okrem toho o nej tvrdí, že sa správa nevzdelane, duševne chudobne, mimoriadne hlúpo a podlo. Navyše sa jej opätovne vyhráza tým, že tieto tvrdenia bude šíriť v textovej tlačenej a hovorenej podobe. Tieto vyhrážky v podstate aj naplnil, o čom jasne svedčia k žalobe pripojené príspevky zo sociálnej siete FB. Ďalej ju označuje za bábku, ktorou (pre moju ním tvrdenú neschopnosť) hýbe jej predchodca vo funkcii riaditeľa múzea Mgr. G. Y. V tomto konaní žalovaný pokračuje v podstate od jari r. 2019 až doposiaľ v zmysle svojich vyhrážok, čiže značne dlhú dobu, a to spôsobom, ktorým značne zvyšuje intenzitu svojho konania, keďže jeho nepravdivé výroky sprístupňuje veľkému, presne neurčiteľnému počtu osôb. Žalobkyňa nespochybňuje právo žalovaného verejne sa vyjadrovať a prezentovať svoj názor čo aj väčšiemu počtu osôb, hoci i na sociálnych sieťach a v médiách, avšak je tej mienky, že nikto tak nesmie konať na základe vymyslených, zavádzajúcich a zlomyseľných tvrdení, a už vôbec nie v rozpore s dobrými mravmi (osobitne nie v hrubom rozpore s nimi), pretože ani toto právo nie je nekonečné a je limitované minimálne osobnostnými právami iných. Považuje za nesporné, že žalovaný konaním, ktoré vyššie špecifikuje, nielenže zasiahol do sféry jej osobnosti, dotkol sa jej občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj jej dobrého mena, ale v tomto konaní neprestajne pokračuje. Nemôže byť ani len tých najmenších pochyb o tom, že predmetným konaním žalovaného bola v značnej miere znížená jej dôstojnosť a spoločenská vážnosť, o čom svedčia aj reakcie čitateľov označených stránok na sociálnej sieti. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy. Okrem toho z § 13 Občianskeho zákonníka vyplýva: (1) Fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie. (2) Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. (3) Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Pochopiteľne tento stav žalobkyňa nemohla donekonečna tolerovať a uvedené zásahy do jej osobnostných práv najprv sa snažila vyriešiť podaním trestného oznámenia pre podozrenie zo spáchania trestného činu ohovárania podľa § 373 Trestného zákona z dôvodov uvedených v písomnom vyhotovení jej trestného oznámenia, ktoré rovnako pripája žalobe. Orgány činné v trestnom konaní rovnako dospeli k záveru, že konanie žalovaného nie je medziach zákona, žalovaný koná protiprávne a že jeho konanie naplňuje pojmové znaky priestupku a preto predmetná trestná vec, v ktorej bolo začaté aj trestné stíhanie za prečin ohovárania, uznesením vyšetrovateľky OR PZ v Rožňave, OKP, pod ČVS: ORP-205/2-VYS-RV-2020 zo dňa 11.09.2020 bola postúpená Okresnému úradu na prejednanie priestupku. Okrem trestného oznámenia prostredníctvom

právneho zástupcu žalobkyne sa obrátila na žalovaného pokusom o zmier zo dňa 03.11.2020, ktorým ho vyzvala, aby najneskôr do 10.11.2020 predložil (alebo označil) tzv. dôkaz pravdy pre prípad, že by jeho vyššie označené tvrdenia považoval za pravdivé a zároveň ktorými by vyvrátil zásah do sféry jej osobnosti. Súčasne ho vyzvala, aby bezodkladne prestal konať spôsobom, o ktorom sa vyššie zmienila, resp. akýmkoľvek spôsobom, ktorým zasahuje do jej osobnostných práv. Keďže je jasné, že žiaden dôkaz pravdy neexistuje (resp. nemôže existovať), o čom svedčí mimochodom aj list žalovaného zo dňa 11.11.2020, ktorý adresoval jej právnenému zástupcovi ako odpoveď na vyššie uvedený pokus o zmier a v ktorom sa ani len okrajovo nezmienil o žiadnom dôkaze pravdy a rovnako ignoroval výzvu, aby sa jej ospravedlnil doporučeným listom adresovaným jednak k mojim rukám, ako aj doporučeným listom adresovaným Mgr. Y. E., generálnemu riaditeľovi SNM a tiež aj verejne, na vyššie uvedených skupinách/stránkach FB v znení uvedenom v predmetnom pokuse o zmier. S poukazom na uvedené, keď žalovaný nevyužil možnosť mimosúdneho vyriešenia veci, nevidí inú možnosť, ako sa domôcť nápravy, než podaním tejto žaloby. Ako to z citácie ust. § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka uvedenej v bode III. tejto žaloby vyplýva, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Ona je síce veľmi hlboko presvedčená o tom, že v prejednávanej veci ide presne o takýto prípad, nakoľko jej dôstojnosť a vážnosť v spoločnosti, a to ako u ľudí, ktorí ma osobne poznajú, tak aj u úplne cudzích ľudí, ktorí ma "poznajú" len z médií, bola v značnej miere znížená, rozhodla sa podať túto žalobu bez toho, aby sa domáhala aj náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, aby žalovaný mal ešte jednu možnosť zvážiť, či by predsa nebolo preňho priaznivejšie vrátiť sa z kratšej cesty, ospravedlniť sa jej a prestať vo svojej proti zákonnej činnosti.

2. Žalovaný sa k žalobe dňa 11.06. 2021 vyjadril tak, že 03.06. 2021 prevzal podpísané Uznesenie zo dňa 19.05. 2021, v ktorom ho súd vyzýval, aby sa v lehote do 15 dní písomne vyjadril k žalobe. O tejto Okresný súd v Rožňave rozhodol opäť bez jeho prítomnosti, čo považuje za absolútne neprijateľné a drsný prejav arogancie moci! Vo veci podozrenia z viacerých protizákonných konaní pracovníkov Slovenského národného múzea, i jej odbočky Múzea Betliar píše v knihe, ktorú vydal ku koncu apríla 2021, a ktorú chcel odovzdať i predsedovi Okresného súdu v Rožňave 07.06. 2021. Nebol ale k nemu pripustený, ale napadnutý strážnikmi na Okresnom súde v Rožňave. Vo svojej knihe, v ktorej spracúva na základe dokumentov a autentických svedectiev históriu požiaru na hrade Krásna Hôrka z roku 2012, poukazuje a dokazuje svoje tvrdenia o nekompetentnosti, nespôsobilosti, ba aj o zločineckom správaní sa pracovníkov SNM.

3. Žalobkyňa podala dňa 31.12. 2020 návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, kde žiadala neodkladným opatrením počnúc dňom doručenia tohto neodkladného opatrenia, aby súd uložil B. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. X, XXX XX Z. zdržať sa akejkoľvek formy konania spočívajúceho v šírení a zverejňovaní informácií spojených s Mgr.X. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. X, XXX XX I.. X.

4. Súd uznesením tunajšieho súdu č.k. 4C/64/2020 - 93 zo dňa 19.01. 2021 tomuto návrhu na vydanie neodkladného opatrenia vyhovel.

5. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalovaný. Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 2Co 42/2021 - 129 zo dňa 25.03. 2021 uznesenie súdu 1. inštancie zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

6. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uviedol, že žalobkyňa neosvedčila ani prvok naliehavosti na účely neodkladnej úpravy práv žalobkyne a takto nariadené neodkladné opatrenie nezodpovedá testu proporcionality proti sebe stojacich práv žalobkyne a žalovaného a zjavne prekračuje prípustnú mieru.

7. Dňa 25.06. 2021 podala žalobkyňa nový návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, kde uviedla, že žalobou zo dňa 11.12.2020 (ktorá je súčasťou súdneho spisu) sa domáha od žalovaného, aby sa mi písomne ospravedlnil doporučeným listom adresovaným k jej rukám na adresu jej pracoviska. Okrem toho sa dožaduje, aby žalovaný sa jej písomne ospravedlnil doporučeným listom adresovaným Mgr. Y. E., generálnemu riaditeľovi SNM na adresu jeho pracoviska, ako aj na stránkach a skupinách sociálnej siete Facebook s názvom „Fanny/ Franciska“, „Aristokracia na Slovensku“, „Várbarátok“, „ROŽŇAVA a OKOLIE sú SPOLU!“, „Krasznahorka várának megmaradásáért és megújulásáért“, „Krasnohorské Podhradie a hrad Krásna Hôrka na starých fotografiách“, tak, ako to vyplýva z odôvodnenia pripojenej žaloby a na ktoré dôvody plne odkazuje, aby sa vyhla zbytočnej duplicity. Okrem samotnej žaloby v

súdnej veci Návrhom zo dňa 29.12.2020 navrhla aj nariadenie neodkladného opatrenia s tým, aby súd uložil žalovanému zdržať sa akejkoľvek formy konania spočívajúceho v šírení a zverejňovaní informácií spojených s jej osobou predovšetkým z dôvodov, ktoré aj konkretizovala v označenom podaní. Súd prvej inštancie pozitívne rozhodol o jej obdovnom návrhu a nariadil neodkladné opatrenie. I keď je pravda, že jeho rozhodnutie následne bolo zrušené odvolacím súdom, je potrebné zvýrazniť, že od tej doby, čo sa predmetné uznesenie zrušilo, výrazným spôsobom sa zmenilo dôkazne prostredie a sú dané také okolnosti, kvôli ktorým je nevyhnutné opäť bezodkladne upraviť pomery medzi účastníkmi tohto konania. Po rozhodnutí Krajského súdu v Košiciach žalovaný opäť zintenzívnil svoj útok na jej osobu. Odvolací súd síce zrušil napadnuté rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia, na strane druhej považuje za nevyhnutné dodať, že aj sám odvolací súd v bode 32. odôvodnenia rozhodnutia výslovne upriamil pozornosť žalovaného na to, že zamietavé rozhodnutie odvolacieho súdu žalovaného nezbavuje zodpovednosti za porušenie jej zákonom a ústavou chránených práv. Odvolací súd žalovaného taktiež upozornil na to, že jeho negatívny osobný vzťah k jej osobe nemá byť zdrojom nepravdivých, pravdu skresľujúcich alebo znevažujúcich vyjadrení voči nej. Citovaný bod odôvodnenia zrejme ušlo pozornosti žalovaného, a nielenže naďalej zasahuje do mojich osobnostných práv (nerešpektujúc tak zároveň vyslovený právny názor odvolacieho súdu), ale tieto neoprávnené zásahy voči jej osobe v poslednej dobe aj rozširuje. Totižto žalovaný ju osočuje už aj vo svojej knihe „Prvých osem rokov (požiar na hrade Krásna Hôrka a pokusy o revitalizáciu)“, ktorú ponúka na predaj od polovice apríla r. 2021 (knihu v maďarskom jazyku sa chystá vydať v lete r. 2021). Podľa ňou zistených informácií svoju tvorbu minimálne dvakrát distribuoval na verejnosti, na námestí Baníkov v Rožňave, pri soche Františky Andrássyovej. Reklamu si robil samozrejme aj na sociálnych sieťach, obálku svojej knihy zverejnil s možnosťou jej objednania vo viacerých skupinách na sociálnej sieti Facebook, najmä v tých, ktoré sa venujú histórii hradov a pamätihodnostiam. Pričom okrem toho, že svoju knihu ponúka aj na sociálnych sieťach, nosí ju osobne aj do lokálnych kníhkupectiev. O tom, ako si robí reklamu v našom regióne, konkrétne v Rožňave, kde v podstate každý každého pozná, svedčia aj pripojené fotografické zábery z kníhkupectva „Prečo knihy“ na námestí Baníkov v Rožňave. Teda je evidentné, že svoju publikáciu ponúka viacerými spôsobmi pre širokú verejnosť: príspevkami zo sociálnej siete FB, fotografickými zábermi Na jednej strane je pravda, že samotná Ústava Slovenskej republiky garantuje slobodu prejavu a právo každému vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, preto pochopiteľne naznačené základné práva žalovaného ani nespochybňuje. Ústava rovnako hovorí aj o tom, že slobodu prejavu a právo vyhladávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti. Navyše ústavnú ochranu požíva aj základné ľudské právo na zachovanie osobnej cti, dobrej povesti a ochranu dobrého mena. Vzhľadom aj na uvedené si myslím, že nikto by nemal prezentovať svoje názory (tobôž nie verejne) na základe vymyslených, zavádzajúcich a zlomyseľných tvrdení, a už vôbec nie v rozpore s dobrými mravmi (osobitne nie v hrubom rozpore s nimi), čo však žalovaný vo svojej knihe zjavne porušuje. Práve z uvedených dôvodov namieta konanie žalovaného, resp. jeho tvrdenia uvedené v jeho knihe, ktorými ohovára a osočuje nielen ju, ale v podstate celé Slovenské národné múzeum (ďalej tiež ako „SNM“), najmä jeho špecializované pracovisko v Betliari, ako aj bývalého riaditeľa múzea (G.Ú. Y.), ale aj ďalších bývalých i terajších pracovníkov. Samozrejme žalovaný vyjadruje sa priamo aj k jej osobe vo svojej publikácii, avšak aby bola konkrétna, tu si dovoľuje odcitovať určité časti z knihy žalovaného, konkrétne zo strany 123 a 124 knihy (bez akejkoľvek úpravy, aby si zachovala autenticitu citácie): „Dedičstvo Andrássyovcov bolo a je Eldorádom dobrodruhov skrývajúcich sa za všetko to bohatstvo a krásu, ktorú sa nám podarilo ukradnúť grófskemu rodu. Samozrejme ani G. Y. neodíšiel odtiaľ len tak v roku 2018, nemohol len tak nechať napospas miestečko veľmi príjemné a na mnohé veci dobré a zjavne výnosné. Vrátil sa do SOGY, ale nariadil Y. E. zmanipulovanie výberového konania na post riaditeľa, a prijatie jeho bývalej spolužiačky a spolupáchateľky X. D.. Prostredníctvom ktorej, cez ktorú ešte aj začiatkom roku 2021 G. Y. ovláda Múzeum Betliar, a k nemu patriaci hrad a mauzóleum. Má tam slobodný prístup a SNM mu stále podlieha. Organizácia, ktorej nevadí, že počas obnovy nimi spôsobenej obrovskej škody, na dôležitom poste je slečna, na túto úlohu absolútne nepripravená, nekompetentná, nevzdelaná... ale pravda: lojálna. Ktorej bolo po vymenovaní zakázané sa vyjadrovať o Krásnej Hôrke, ale veď bola potrebná len ako figurína v rukách G.. Y., ktorá bola na posúvanie sem a tam, a za ktorú sa dalo skryť a oklamať verejnosť rečami narcisa.“ „A nevadila po desiatky rokov ani E. predchodcom zaostalosť, odborná nepripravenosť, lajdáctvo, veľkohubosť a pýcha v Betliari. Ktorá potom zákonite viedla k obrovským škodám na zverenom kultúrnom bohatstve, hrade Krásna Hôrka. Slovenské národné múzeum, jeho generálne riaditeľstvo v Bratislave, pracovisko na Gemerí, Múzeum Betliar veľakrát dokázalo, že nemalo a nemá na to predpoklady, aby spravovalo, obhospodarovalo

vzácné kultúrnej pamiatky, ktoré sa zachovali po Andrásyovcoch. Ľudia zamestnaní v tejto inštitúcii - SNM - dokázali svoju nekompetentnosť po desaťročia, ktoré predchádzali a priamo viedli ku požiaru na hrade Krásna Hôrka, a zjavne boli neschopní (pričom ich pravdaže neustále zaslepovala aj vidina nemalého peniazu, ktorý sa dal trhnúť na rekonštrukcii kultúrnej pamiatky) poriadnej roboty i počas uplynulých ôsmich rokov po smutnej udalosti. Štát, Ministerstvo kultúry SR by malo riešiť tento problém a zobrať tejto - SNM - neschopnej organizácii a jeho namysleným ľuďom spravovanie nášho vzácneho kultúrneho dedičstva.“ Žalovaný vo svojej knihe v podstate aj sám naznačuje, že v tomto duchu mieni pokračovať a zverejniť ničím nepodložené a neoverené informácie aj v budúcnosti. Má tu na mysli napríklad tvrdenie žalovaného uvedeného na str. 5 a 6 svojej knihy, kde konkrétne uvádza, že „Po dlhých desaťročia existencie Andrásyovského múzea na Gemeri ich (zamestnancov pracoviska) to ani veľmi nezaujímalo, nepokladali za potrebné bádať v dejinách tohto významného rodu. (...) tieto veci nezaujímajú ani v súčasnosti zamestnancov Betliarskeho múzea grófskeho rodu Andrásyovcov (...) Samozrejme, že to všetko podrobne opíšem, ale na inom mieste inou formou.“ . Je to obdobne aj na strane 121, z ktorej cituje: „A postupne spracovávam aj všetko to - tie, akože vedľajšie veci - čo ma postretli od leta 2017, keď som po dlhých rokoch prípravy začal intenzívne pracovať na téme grófskeho rodu Andrásyovcov. Kedy som veľmi rýchlo narazil (okrem jednej) na zakrpatených, obmedzených ľudí v múzeu Betliar, ktorý buď nechápali, čo robím, alebo sa na zhnitých starých základoch riadili ideológiou ich nového mesiáša.“ Útoky žalovaného v poslednom období sa ešte zintenzívnili, o čom nepochybne svedčí aj samotné vyjadrenie žalovaného v tejto veci zo dňa 11.06.2021, v ktorom žalovaný opakovane hovorí o nekompetentnosti, nespôsobilosti pracovníkov SNM (vrátane jej osoby) s tým, že poukazuje na údajné „podozrenia z viacerých protizákonných konaní pracovníkov SNM, i jej odbočky Múzea Betliar“ o ktorých píše vo svojej knihe, samozrejme neoprávnene. Dokonca žalovaný naposledy zašiel tak ďaleko, že predmetnú knihu chcel odovzdať priamo predsedovi Okresného súdu v Rožňave dňa 07.06.2021, čo sa mu zrejme nepodarilo, keďže ako to tvrdí žalovaný, bol „napadnutý strážnikmi na Okresnom súde Rožňava“. O tom, že žalovaný nemá žiadne zábrany v osočovaní nielen mojej osoby, ale aj iných svedčí aj jeho verbálny útok na konajúcu sudkyňu, ktorá podľa tvrdení žalovaného o žalobe rozhodla opäť bez prítomnosti žalovaného, čo žalovaný považuje za absolútne neprijateľný a drsný prejav arogancie moci. Z uvedených skutočností je možné dospieť k záveru, že žalovaný je neustále presvedčený o tom, že on môže o iných uvádzať akékoľvek (teda aj lživé, klamlivé, vymyslené) výroky, keďže iba jeho názor môže byť jediný správny (a to napriek tomu, že je evidentne mylný). Táto námietka je zvýraznená aj jeho predchádzajúcimi podaniami v tomto súdnom konaní zo dňa 03. a 04.02.2021, ktorými ju znovu osočuje, označuje ju znovu za nekompetentného a nečestného človeka. Je teda evidentné, že takéto konanie žalovaného nie je ojedinelé, ale je systematické, o čom svedčí aj jeho doterajšie správanie, z jeho strany ide o hrubé zasahovanie do jej osobnostných práv, pričom považuje za nesporné, že žalovaný konaním, ktoré vyššie špecifikuje, nielenže zasiahol do sféry jej osobnosti, dotkol sa jej občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj jej dobrého mena, ale v tomto konaní neprestajne pokračuje. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti má dôvodnú obavu, že jej hrozí vážne nebezpečenstvo vzniku ďalšej ujmy, ak sa žalovanému nezakáže zdržať sa šírenia nepravdivých tvrdení o jej osobe adresovaných či už konkrétnym osobám alebo vo forme príspevkov na sociálnych sieťach, v médiách, ako aj v písanej a tlačenej forme. Platí to o to viac, že nepravdivé a osočujúce informácie týkajúce sa jej osoby zverejňuje verejne, pre neobmedzený počet osôb, čo značne zvyšuje intenzitu proti zákonného konania žalovaného. Z týchto podstatných dôvodov rozhodne zastáva názor, že je nevyhnutné bez zbytočného odkladu upraviť pomery medzi nimi a zabezpečiť, aby žalovaný prestal konať spôsobom, ktorým dlhodobo a nepretržite zasahuje do jej osobnostných práv. Navyše zastáva názor, že v tomto štádiu konania je tu daný aj prvok naliehavosti neodkladnej úpravy pomerov, keďže žalovaný vo verejnom šírení osočujúcich informácií o jej osobe naďalej pokračuje, v podstate bez akýchkoľvek zábran. Za týchto okolností podľa jej hlbokého presvedčenia dostatočne osvedčila existenciu nároku, ako aj nalievajú potrebu prinajmenšom dočasne upraviť pomery účastníkov konania, a to vo forme neodkladného opatrenia minimálne do právoplatného skončenia veci vedenej na tunajšom súde v konaní pod sp. zn. 4C/64/2020 (t.j. v prebiehajúcom konaní).

8. Ten istý deň doručila súdu opravu tohto návrhu, kde uviedla, že opravuje bod II. návrhu, konkrétne tretiu vetu v prvom odseku bodu II. z nesprávneho znenia: „I keď je pravda, že jeho rozhodnutie následne bolo zrušené odvolacím súdom, je potrebné zvýrazniť, že od tej doby, čo sa predmetné uznesenie zrušilo, výrazným spôsobom sa zmenilo dôkazne prostredie a sú dané také okolnosti, kvôli ktorým je nevyhnutné opäť bezodkladne upraviť pomery medzi účastníkmi tohto konania tak, ako na to nižšie poukážem.“ na správne znenie: „I keď je pravda, že jeho rozhodnutie následne bolo zmenené odvolacím súdom, je potrebné zvýrazniť, že od tej doby, čo sa predmetné uznesenie zmenilo, výrazným spôsobom sa zmenilo dôkazne prostredie a sú dané také okolnosti, kvôli ktorým

je nevyhnutné opäť bezodkladne upraviť pomery medzi účastníkmi tohto konania tak, ako na to nižšie poukážem.“ Súčasne podobne opravuje aj druhú vetu v druhom odseku v bode II. návrhu z nesprávneho znenia: „Odvolací súd síce zrušil napadnuté rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia, avšak na strane druhej považujem za nevyhnutné dodať, že aj sám odvolací súd v bode 32. odôvodnenia rozhodnutia výslovne upriamil pozornosť žalovaného na to, že zamietavé rozhodnutie odvolacieho súdu žalovaného nezbavuje zodpovednosti za porušenie mojich zákonom a ústavou chránených práv. Odvolací súd žalovaného taktiež upozornil na to, že jeho negatívny osobný vzťah k mojej osobe nemá byť zdrojom nepravdivých, pravdu skresľujúcich alebo znevažujúcich vyjadrení voči mne.“ na správne znenie: „Odvolací súd síce zmenil napadnuté rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia, avšak na strane druhej považujem za nevyhnutné dodať, že aj sám odvolací súd v bode 32. odôvodnenia rozhodnutia výslovne upriamil pozornosť žalovaného na to, že zamietavé rozhodnutie odvolacieho súdu žalovaného nezbavuje zodpovednosti za porušenie mojich zákonom a ústavou chránených práv. Odvolací súd žalovaného taktiež upozornil na to, že jeho negatívny osobný vzťah k mojej osobe nemá byť zdrojom nepravdivých, pravdu skresľujúcich alebo znevažujúcich vyjadrení voči mne.“

9. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

10. Podľa § 325 od. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

11. V zmysle § 325 ods. 2 písm. d/ CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečo sa zdržala alebo niečo znášala.

12. Podľa § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

13. Podľa § 329 ods. 1 veta prvá CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

14. Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

15. Aj v konaní o neodkladnom opatrení sú strany povinné označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (§ 149 a nasl. CSP). Všetky zásady dokazovania platné v civilnom procese sa však nemôžu uplatniť v celej šírke s ohľadom na potrebu poskytnutia rýchlej a účinnej ochrany práv prostredníctvom nariadeného neodkladného opatrenia. Pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení ide o osvedčovanie tvrdených skutočností, čo na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie.

16. Dokazovanie v zmysle § 185 a nasl. CSP súd nevykonáva a pri rozhodovaní vychádza z obsahu návrhu, a zo skutočností, ktoré boli osvedčené. Pomery, ktoré majú byť neodkladným opatrením upravené, musia mať vždy povahu právnych pomerov. Potreba ich úpravy musí byť neodkladná, obsahujúca prvky naliehavosti a nevyhnutnosti, ktoré však bez ďalšieho neznamenujú, že ide o akútny a jednorazový stav. Táto potreba môže pretrvávať aj po určité dlhšie časové obdobie.

17. Z vyššie uvedeného vyplýva, že súd môže vyhovieť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia len za situácie, že už z návrhu na jeho nariadenie sú zrejmé také skutkové tvrdenia a označené také dôkazy, ktoré osvedčujú aspoň pravdepodobnosť existencie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a súčasne preukazujú, že skutočne hrozí vznik, či rozširovanie škody alebo inej ujmy na právach a oprávnených záujmov navrhovateľa neodkladného opatrenia, keď dôkazné bremeno spočíva výlučne na navrhovateľovi.

18. Pred nariadením neodkladného opatrenia je súd povinný vyhodnotiť, či : a/ je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, b/ žalobkyňou tvrdené a osvedčené skutočnosti

odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie, c/ uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa žalobkyňa domáha, d/ navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, e/ právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia žalovaného ako povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah.

19. Fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy (§11 OZ).

20. Fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadostučinenie (§13 ods.1 OZ). Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch (§13 ods.2 OZ).

21. Predmetom konania vo veci samej ako i konania o nariadenie neodkladného opatrenia je právo na ochranu osobnosti žalobkyne. Toto právo je absolútnym právom fyzickej osoby, teda pôsobí proti každému, tak proti ostatným fyzickým, právnickým osobám, ako aj proti štátu. Jeho obsahom je zákaz akéhokoľvek zásahu spôsobilého vyvolať ohrozenie, či porušenie práv príkladmo vymedzených § 11 OZ, keď na poskytnutie ochrany sa nevyžaduje vyvolanie následkov, ale postačuje, ak zásah je spôsobilý vyvolať ohrozenie alebo narušenie chránených práv. Pri aplikácii sankcie je vždy potrebné dodržiavať zásadu primeranosti, teda prostriedky ochrany poskytované podľa § 13 OZ musia byť primerané povahe zásahu. Česť fyzickej osoby predstavuje významné hodnoty osobnosti, má dôležitý význam pre vzťah dotknutej fyzickej osoby k iným, čím ovplyvňuje aj jej postavenie v spoločnosti. Kto o inom zverejňuje hanlivé informácie, nemožno jeho konanie považovať za rozumné alebo legitímne. Pokiaľ má ísť o oprávnenú kritiku, táto musí byť vždy vecná, konkrétna a primeraná, čo do obsahu, formy i miesta, na ktorom bola prednesená. Prípustná kritika nesmie vybočovať z medzí sledovaného a spoločensky uznávaného účelu.

22. Na účely konania o neodkladnom opatrení žalobkyňa osvedčila existenciu zásahu do svojho práva na ochranu osobnosti, keď preukázala, že žalovaný na sociálnych sieťach, knihou z apríla 2021 ohovára, osočuje, uvádza, že je nekompletná, nevzdelaná, nepripravená, dosadená na výkon funkcie, ktorú mala obsadiť na základe zmanipulovaného výberového konania. Nepochybne ide o také skutkové tvrdenia, či hodnotiace úsudky, žalovaného, ktoré majú spôsobilosť ohroziť česť a dobrú povesť žalobkyne, a pokiaľ im chýba vecný základ vyplývajúci z overiteľných pravdivých informácií, je opodstatnené požadovať od žalovaného nápravu. Žalobkyňa ako riaditeľka štátnej príspevkovej organizácie, nie je v postavení verejného činiteľa, teda v postavení osoby, ktorej prislúcha právo výkonu verejnej moci v mene štátu, ale z titulu svojho postavenia patrí do okruhu osôb verejného záujmu. Rozsah ochrany jej osobnostných práv je širší ako v prípade verejného činiteľa (politik, prokurátora, ..), no jej činnosť môže byť predmetom verejnej kontroly a s ňou súvisiacej verejnej kritiky, pokiaľ ide o ochranu národného kultúrneho dedičstva, či chod štátnej inštitúcie, ktorá kritika musí byť vecná, podložená a primeraná. Žalobkyňou žiadané neodkladné opatrenie, aby sa žalovaný zdržal akéhokoľvek konania spočívajúceho v šírení a zverejňovaní informácií súvisiacich s jej osobou predstavuje absolútne obmedzenie slobody prejavu žalovaného, ktorého opodstatnenie a primeranosť žalobkyňa neodôvodnila. Rozhodnutie súdu, z ktorého by vyplýval absolútny zákaz výkonu práva na slobodu prejavu vo vzťahu medzi stranami sporu, by bolo vybočením zo zásad proporcionality.

23. Žalobkyňa síce v novom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia „zaktualizovala“ konanie žalovaného, ktoré prebieha v súčasnosti s poukazom na jeho vyjadrenia o pracovníkoch terajších aj bývalých Múzea Betliar, teda aj o nej. Časovo ohraničila trvanie nariadenia neodkladného opatrenia. Súd posudzoval proporcionality proti sebe stojacich práv - práva žalobkyne, že ako sa fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy, pričom má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadostučinenie a práva žalovaného na slobodu a informácie (čl. 26 Ústavy SR). Pokiaľ by súd návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel jeho rozhodnutie by síce malo zákonný podklad a sledovalo cieľ ochrany ústavou zaručeného práva žalobkyne na ochranu osobnosti, no zasiahlo do ústavou garantovaného práva na slobodu prejavu

žalovaného bez splnenia podmienok vyžadovaných pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý zásah nezodpovedá proporcionálite proti sebe stojacich práv a zjavne prekračuje prípustnú mieru. Ide najmä o formuláciu navrhovaného neodkladného opatrenia „zdržať sa akejkoľvek formy konania spočívajúcej v šírení a zverejňovaní informácií spojených s Mgr. X. D.. Z takto formulovaného výroku vyplýva, že žalovaný sa má zdržať hovoriť (informovať) o žalobkyni úplne, teda uvádzať o nej nielen zlé informácie (nepravdivé a hanlivé) ale aj dobré informácie.

24. Návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by bol uložený zákaz žalovanému šíriť a zverejňovať akékoľvek informácie o jej osobe, aj keď vykonáva funkciu riaditeľky štátnej príspevkovej organizácie, a teda je osobou verejného záujmu, nespĺňa požiadavku primeranosti obmedzení v konaní o nariadení neodkladného opatrenia ani požiadavku proporcionality zásahu do práva na slobodu prejavu v pomere k právu na ochranu osobnosti.

25. Súd teda s poukazom na vyššie uvedené návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

26. O náhrade trov konania o neodkladnom opatrení súd rozhodne podľa § 262 ods. 1/ CSP až v konečnom rozhodnutí vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd Košice, prostredníctvom tunajšieho súdu.

Podľa ust. § 363 CSP sa v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa odseku 3 uvedeného ustanovenia, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.